

# L'AUSCA DE MANUEL SANCHIS GUARNER



Manuel Sanchis Guarner,  
veureu que fou faener.  
L'onzé any de mil nou-cents  
nasqué i en som conscients.



Els pares es van morir  
i el seu oncle el va acollir.  
Era canonge i amb cura  
educà la criatura.



L'oncle era lletraferit  
i el nebot ben deixondit.  
Els dos junts feren viatges  
i el xiquet aprenentatges.



Va descobrir els parlars  
europeus pròxims o rars.  
I de l'oncle escodinyava  
els llibres i els devorava.



Estudià a l'Escola Pia  
i més tard filosofia,  
A la secció d'història  
per volença indagatòria.



Després se n'anà a Madrid  
a aprendre d'un erudit.  
Per a Sanchis fou cabdal  
Ramón Menéndez Pidal.



També aprengué d'un lingüista  
i se'n feu Especialista.  
Navarro Tomás va ser  
aquell mestre vertader.



En guerra fou militar  
per la República ajudar.  
I a la presó el van tancar  
els fatxes que van guanyar.



De molts llibres fou autor  
quan va eixir de la presó.  
A Mallorca en l'Alcover  
treballà Sanchis Guarner.



La llengua dels valencians  
un llibre d'ara i d'abans.  
La cultura popular  
s'esforçà per replegar.



I La ciutat de València  
explicà amb eficiència.  
Ensenyà a la Universitat  
el valencià amb dignitat.



Per la llengua i el País  
assumí el seu compromís.  
Per valent i per sincer  
glòria a Sanchis Guarner.